

ברוך אִמָּנוּת וְאִמָּנוּת – מחווה לרות דיין

In her spirit _____
Art and Craft – A tribute to Ruth Dayan

אורית אריאב

ברושים

זקופים ומתמרים מעלה מעלה, מעטרים את נוף עמק זרעאל ונהלל,
מקום מגוריה האהוב של רות דיין בנערותה.
חומר לבן בשריפה גבוהה, צבוע בצבעים קרמיים
על בסיס אבן טבעית.

אמנית חומר, תלמידה (בית בנימיני וגבעת חביבה),
בעלת סטודיו פרטי בבנימינה, יוצרת ומלמדת.
כל ברוש 250 ₪

איילה ליקבר

תהיות באריגת מחצלת

חזקם של חומרים וצורניות אמנותית.
טכניקת אריגה בנול, השתי חוטי כותנה ממוחזרת,
הערב, סוף מצוי שנקטף בנחל בית לחם הגלילית ויובש.
האריגה נולדה במסגרת גונית פורת, מרכז סדנאות אריגה.

עשיתי האמנותית מונעת מהרצון לשימוש מקסימלי בטבע ותוצריו לשימוש האדם
בדגש אמנותי. עוסקת בקליעה, באריגה, תכשיטנות, נגרות מסורתית, גילוף ופיסול באבן ועץ.

אפרת דגני

רקמה אנושית #9

פרטי לבוש רקומים בעבודת יד הנושאים עימם סימני זהות וזיכרונות, מפורקים מהקשרם הפונקציונלי ומקבלים משמעות סימבולית בעצם חיבורם. רקמה תימנית, רקמת בית לחם, רקמה פלשתינית ורקמה מזרח אירופית מייצגות את כור ההיתוך הישראלי בשנות התהוותו.

רות דיין הייתה הראשונה ליצירת השילוב בין מסורתי ועכשווי.

אפרת דגני, יוצרת, אוצרת וחוקרת תרבות חומרית. עורכת הספר 'כחומר ביד היוצר, אומנות עכשווית בישראל'. עוסקת בעיצוב על גווני השונים כארבעים שנה.

5500 ₪.

איתמר שגיא

'כד שלום'

שבע יונים ושלושה נחשים במעגל שאין לו סוף.

חיבורי בדים ורקמה ישראלית עשירה. רגלי מתכת וחבל כותנה שזור.

איתמר שגיא, יליד 1966, אמן רקמה וטקסטיל,

פועל ומלמד בתל אביב בסטודיו מוסקט ויוצר עם נוער מתמודד נפש.

בלה קפלן

'ליזרה'

בצעירותי משכית היתה עבורי שיא האופנה בלבוש ובתכשיט.

אהבתי את השילוב עם רקמה בדואית אותנטית,

ורכשתי בשוק באר שבע פריטים בדואיים מקוריים רבים.

עבודת הטקסטיל נוצרה מהאוסף האישי שלי, בדי כותנה מסחריים, ריקמה בדואית,

הדפסת רשת, בדי כותנה צבועים צביעה עצמית,

בעבודת art quilt שלוש שכבות מתופרת במכונת תפירה.

אני עוסקת באמנות טקסטיל art quilt מעל 40 שנה.

צובעת בדים, יוצרת הדפסי רשת ומניפולציות שונות לעבודותי.

עבודותי מוצגות בארץ ובעולם בתערוכות יחיד וקבוצתיות.

2,500 ₪.

בתיה שני

'מצב רוח רקום'

שמלת גלביה טורקיז, צבע אהוב עלי במיוחד, רקומה.

ביטוי באמצעות חוטים, פיסות בד וריקמה, הם אופן חשוב ביצירות האמנות שלי.

השמלה הרקומה מחזירה אותי שנים רבות לאחור, כנערה צעירה ב'מסעותי' לחנות משכית בלב שכונת הדר בחיפה. משכית הוקמה בשנה בה נולדתי, 1954,

אמי ז"ל, טיפחה ואיפשרה את אהבתי לטקסטיל מגיל צעיר. פקדנו את החנות שהיתה עבורי גלריה גדושה בשכיות חמדה רבות, ומפלס האושר והשמחה היה עולה על גדותיו.

רכשנו שמלות לארועים חשובים בחיי שהמכנה המשותף של כולן - צבעוניות.

בעזרת הרקמה הדקורטיבית השזורה גם בקטעי טקסט ובפיסות בדים תפורות כנגיעות מכחול מגוונות, השגתי את המראה הצבעוני הססגוני.

\$ 7500

גליה חי

'אמפורה'

כד עשוי בד המחקה בצורתו ובשפה הגראפית שלו כדי חרס יווניים. על גבי הכד מופיע מעין סיפור שהקריאה בו היא מעגלית, ללא התחלה או סוף. בעוד החפץ עצמו דומם הדמויות על גביו דינאמיות ומלאות תנועה.

הכד עשוי בטכניקות של עבודת טלאים, אפליקציה ידנית וריקמה. שימוש בטכניקות מסורתיות של קראפט בהקשר אמנותי מתקשרות עם אותם ערכים אותם טיפחה והעריכה רות דיין.

ילידת ישראל, בוגרת תואר ראשון במחלקה לאמנות 'בצלאל' ותואר שני בהצטיינות בעיצוב רב תחומי, שנקר. עוסקת באמנות ובעיצוב, בעלת סטודיו "גליה חי" לעיצוב בובות וצעצועי בד ומרצה בתכנית להמצאת צעצועים במחלקה ללימודי חוץ ולימודי המשך בשנקר.

יזמת פרויקטים בהם כלים של עיצוב, מלאכת יד ואמנות משמשים כדי לייצר שינוי חברתי בחיי הנשים השותפות.

₪ 3700

דן שומרני

כבשים

צילומי צמר מעיירת הבדואים לקיה.

מעמד האישה בקהילה הבדואית השתנה לחלוטין בעשורים האחרונים.

אריגה היתה מאז ומתמיד עיסוקן של הנשים בקהילה הבדואית.

צמר הכבשים היה חומר הגלם שלהן והן יצרו יריעות ושטיחים לאהלי תושבי המדבר.

בעיקבות תמיכה ועידוד, גם כחלק מפעילויות רות, החלו הנשים לארוג שטיחים והפכו את

מלאכתן למוצר מבוקש בארץ ובעולם.

דן שומרני עוסק בצילום שנים רבות, אחרי שלמד אצל טובי הצלמים בארץ.

העבודות שלו הינן צילומי נשא.

הציג בתערוכות בארץ ובחו"ל.

דניאל גריידי

החולצה הרקומה של בית האופנה משכית

עוצבה ע"י חברת משכית ונרקמה בעבודת יד ע"י סבתי שמעה מליחי ז"ל. מסבתי הכרתי ולמדתי את רזי הרקמה התימנית ואני ממשיך את דרכה עד היום. **חותלות רקמה תימנית בעבודת יד ותיק טלית רקום** (עבודות יד) רקמתי תוך כוונה לשמר את הרקמה התימנית בדור הנוכחי.

אני חי את המורשת והתרבות התימנית בכל רגע ושמח לשתף ולהעביר הלאה.

הגר חפץ

שטיח על שטיח

שטיח מהבית שלי מונח על דוגמת שטיח מציפורי בעבודת פסיפס אבן.

הגר חפץ יוצרת ומורה בפסיפס אבן, ילידת קיבוץ אילון, כיום בעלת סטודיו בחיפה.

ורדה יתום

כדי סוד

עבורי, הכד הקרמי, הוא הדימוי הקרוב ביותר לנוכחות האנושית. עשוי מקליפה דקה, חזקה, מגוננת ויחד עם זאת שברירית. ייעודו להתמלא בתוכן ומשמעות. כד הסוד החתום, מגן ושומר על היקר לנו.

ורדה יתום פסלת בחומר קרמי בשילוב חומרים נוספים. מנסה לתהות, לנסות להבין ו"לגעת" במקומות לא מובנים בהוויה האנושית. 12,000 ₪.

זהר יולס ולורי סרטני

בצל עצי הזית

קערות חימר, עבודה על אבניים, ציור וכתיבה. קרמי זיתים מקיפים את הכפר שלנו בעמק זרעאל. בעבודה שלנו יש תבונת כפים ואהבה למורשת החמרית והתרבותית שלנו וגם אהבה לטבע ולשנה החקלאית. אנחנו מנציחות בהכנעה טקסטים של כותבי העברית לדורותיהם וממשיכות לשמר את מיומנותם של בעלי המלאכה הקדומים שהכינו וכתבו קערות השבעה.

זהר יולס, ילידת 1951, נולדה וחייה במושב מרחביה, אמנית יודאיקה.
לורי סרטני, ילידת 1956, נולדה בארה"ב, בוגרת "בצלאל" המחלקה לקדרות.
חיה ויוצרת במושב מרחביה.
מחיר 750 ש"ח

זיוה אפשטיין

רות

בתהליך אריגה אני מפרקת תמונה של ואורגת אותה פס אחרי פס, ובונה אותה מחדש, בדרכי ובעולמי.
כך גם תערוכה זו, מפרקת את מרכיבי חייה המקצועיים של רות דיין ומרכיבה אותם מחדש בצורה מאגדת ומרחיבה.

ארבעים שנה אני אורגת ויוצרת אמנות.

שני נושאים מובילים אותי בעבודה. האחד, הנול ויכולותיו השותפים בתיכנון העבודה, והשני, שימוש בחומרים מגוונים. כתוצאה מכך תהליכי העבודה אמנם מתוכננים, אך מפתיעים גם אותי בתוצאות.

זינב גריביע

החיים בצבע. מלאכת יד בדואית מסורתית

דוביה הוא שטיח מסורתי בשבט שלנו.

בילדות למדנו, בנות השבט, ריקמה/אריגה מקומית בהעברה דורית. אנחנו למדנו מאמא, אמא למדה מדודה שלה שהיתה אחת מנשות השבט המבוגרות שלנו.
העבודה שלי מזכירה את השטיח המסורתי ומשולבות בה עבודות רקמה מסורתיות אף הן.

אני אומנית רב תחומית, עוסקת בריקמה וקרמיקה והשילוב ביניהם.

בוגרת תואר שני באומנויות במכללת בית ברל.

חווה קציר

חלום בלתי מושג

עוד בתור נערה ובחורה צעירה הייתי נכנסת לחנות משכית בחרדת קודש ובהתרגשות, מתפעמת מהיופי, מלטפת את הבדים ויודעת שמה שהיה קיים שם הרבה מעבר ליכולותי.
זהו חלומי הבלתי מושג, חצאית יפיפה משנות השבעים.

אולי בזכות משכית ורות דיין בחרתי בעבודה שממלאת את חיי בשלושים שנה האחרונות....?

חווה קציר, אומנית ומורה לעבודת טלאים מזה 30 שנה.

מציגה בתערוכות קבוצתיות בארץ ובעולם.

3,500 ש"ח

חיה גרץ רן

רות ואלכסנדר

הדפס, 100/83 ס"מ

המקור משנת 2013

חיה גרץ רן

רות ו ח. בשדות נהלל

רישום, 2016. גיר על נייר 50/70 ס"מ

חיה גרץ רן – אמנית, ציירת פיגורטיבית.

ברבות מעבודותיה משמיעה את הקול הנשי שהועדר מסיפור האתוס הציוני .

הציגה במוזיאונים ובגלריות חשובות בארץ ובעולם.

מלמדת ויוצרת בסטודיו שבקיבוץ שער העמקים.

טל רוזנפלד

בין העולמות

כילדה התאהבתי ברקמה הערבית והתחברתי לעצמי תוך הישיבה האין סופית עם הבד והעבודה עליו.

העבודה מחברת בין תרבויות ומזכירה את מי שהייתי פעם.

יום חדש שקט

שינויים בגוף. יושבת ברוגע, מסתכלת אל הלא נודע, כל תא בגופי נצבע בצבע למראה יופי הבריאה.

מחיר \$ 3900

תחילת דרכי האומנותית הושפעה מהרקמה הבדואית.

הרקמה היום היא שיקוף של מה שאני מרגישה ברגע זה והיתה בת לווייתי בחיי הנוודות שלי.

יונית קריסטל

סלים ועוד.

בשונה מן הסלים המסורתיים, שנעשו תמיד לצורך מסוים, בתערוכה זו מוצגים סלים מודרניים ואהילים שקלעתי בצמחים ארצישראליים שונים – גם כאלו ששימשו בקליעה המסורתית, וגם כאלו שלא.

הסלים המודרניים הם פיסוליים, ומבטאים את העושר הצבעוני והצורני שניתן להגיע אליו תוך שימוש בצמחים מקומיים בלבד.

האהילים אף הם תוצר 'חדש' העשוי בעזרת שימוש באותן טכניקות קליעה, המשמשות לקליעת סלים.

מצד אחד אני עוסקת בשימור מלאכות מסורתיות של הארץ, על ידי לימוד ממעט הזקנים/זקנות שעוד יכולים ללמד. מאידך, ביצירתי האמנותית אני חורגת מהמסורת ומשתמשת גם בדרכים חדשות. היצירה שלי קוראת לפשטות ולמקומיות, לחשיבה על תפקידן של מלאכות היד במורשת שלנו, ולהערכת הקשר לאדמה - קשר המשותף לשני העמים החיים כאן.

ימאמה מסאלחה ומיסאא מסאלחה

שמלה מסורתית

השמלה היא לבוש פלסטיני ערבי.
עשויה ממשטחי חומר שנרקמו יחדיו בחוטי רקמה בצבעי אדום ושחור.
השמלה מסמלת את היום יום בבית וגם את הארועים.
החומר מאגד יחד את צבע האדמה ואת צבע החול בימי שמש,
הכדים התלויים מסמלים את מימי הבארות הזכים.
והכל יחד מראה את עוצמת האישה והנדיבות לתת לאחרים מכל הלב.

מיסא וימאמה אחיות, למדו קרמיקה אצל רינה פלג בגלריה לאומנות באום אל פאחם.
כבר כמה שנים שעוסקות בייצור עבודות קרמיקה כמו קערות צבר מצוירות המסמלים את
הסביבה והמורשת הערבית.
למדו מדריכות לאומנות בלימודי חוץ באוני' חיפה ומדריכות לימודי קרמיקה בגלריה ומעבירות
ידע לעוד דורות.

יעל אשכר

רות

קולאז נייר בטכניקת אריגת נייר. את רצועות הנייר גזרתי מצילומים של הריקמה הבדואית
ששילבתי בתיקים שיצרתי.
אריג הנייר עוטף צילומים של רות שצולמו בערב פתיחת תערוכת ציורים שלי בשנת 2015 בגן
שמואל כאשר רות כיבדה אותי בנשיאת דברים בפתיחת התערוכה.
הכרתי את רות דיין באופן אישי בתערוכת אמנות של יהודים וערבים באום אל פחם בשנת 2006.
בעבר הצגתי תיקים אמנותיים, ברובם שילבתי רקמה בדואית שגזרתי משמלות ישנות שקניתי
בשוק. רות התרשמה מהתיקים שלי, ביקשה להכיר אותי והתחיל בינינו קשר חברי קרוב.
אני חברה בחוג נשים אמניות/אומניות הנפגשות בתדירות בבתי החברות. הזמנתי את רות מדי
פעם למפגשים שנערכו בביתי, והיא אהבה לבוא אלינו לאלפי מנשה. המפגשים איתה היו
קסומים. היא ספרה לי ולחברותי סיפורים מחייה ותרמה לנו מהידע שלה. היא אף הזמינה את
הקבוצה לביקור בביתה. בלינו שם שעות נעימות ונהנינו מתצוגת הבובות, שרות סרגה כתחביב
ומהכיבוד שהכינה המטפלת המדהימה שלה את'ל.
אני מוקירה את המפגש עם רות דיין, שהעשירה את חיי.

יעל בית-אב

הכלה באדום

הצבע האדום, בעת הקדומה היה סמל לעושר ולתשוקה. בעולם העתיק הופק מצמח הפואה והיה קשה להשגה, לכן האריגים האדומים היו יקרים במיוחד. הכלה באדום, שומרת על המוטיבים המסורתיים ומכבדת את חכמת הדורות ועם זאת גאה בעוצמתה ובביטוי באישי והייחודי שלה. השטיח עשוי צמר כבשים וגמלים שנטוו בעבודת יד בפלך ונארג בנול קרקע. החוטים האדומים נצבעו באופן ידני בצמח הפואה אשר גדל באיראן, בתהליך ארוך בעל מספר שלבים. האריגה היא אריגת פני שתי בשילוב עם טכניקה הנקראת 'מרגום', טכניקה מקובלת בקרב הבדואים של הנגב

רוחות ערב

אריג בהשראת סגנון האריגה הנפוץ באזור סעודיה וערב המתאפיין בדוגמאות שתי מורכבות שחור על גבי לבן על פי רוב, סגנון עשיר במגוון דוגמאות גאומטריות, סמלים, כתובות ואף בעלי חיים.

האריגה בסעודיה נקראת אל-סדו, בנגב נקראת נסיג'. הגמלים הם ספינת המדבר, בעזרתם חצו את מדבריות ערב והעבירו מזון וסחורות. במסורת הבדואית הגמל הוא סמל לעוצמה, הסתפקות במועט, שרידות ושפע. צמר כבשים וצמר גמלים טווים בעבודת יד שנארגו בטכניקת אריגה סעודית הנקראת "שג'אר"

חולות נודדים

האריג בהשראת יריעות האוהלים של הבדואים בנגב. אוהלי הבדואים שהיו חלק מנופי הנגב נעלמו קליל בעשורים האחרונים ואיתם גם פסקה מסורת הנדידה ארוכת השנים. הנשים הבדואיות נהגו לטוות ולארוג את יריעות האוהלים ושאר חפצי הבית בחריצות ובמיומנות רבה. היריעות של גגות האוהלים היו עשויות שיער עיזים שחורות נקראות בערבית 'שוגה', היריעות של קירות האוהלים היו מעוטרת פסים בגוונים טבעיים של שיער עיזים צמר כבשים וצמר גמלים. חומרי האריג הם צמר כבשים בגוונים שונים, צמר גמלים ושיער עיזים, טווים כולם בידי האמנית.

שארשיב

ובעברית גדילים

על פי המסורת הבדואית השראשיב הם סמל לשפע ויופי הגדילים עשויים עבודת יד המתחילה מגידול הצאן, הגז, ועד הפיכת חומר הגלם לחוט הנצבע ונשזר בעבודת יד. הצמר נתלה לייבוש ועובר לקבוצת נשים ובנות נפלאות אשר שוזרות אותו לחוט כפול, חזק ומתאים לאריגה. את הגדילים מכינים מחוטי הצמר הצבועים, בטכניקה מסורתית וחכמה. במסורת הבדואית, מקשטים הגדילים כמעט כל דבר: ציוד הרכיבה לגמל, שטיחים, אוהל חתונות ועוד.

יעל בית-אב מתמחה באריגה בנול קרקע, נול נוודים העשוי בחכמה ובפשטות.
הנול שרד במשך אלפי שנים הודות לנשים הבדואיות שנולדו וגדלו במדבר בחיי נדודים, וארגו
את כל ציודן.

עם המעבר לחיים במגורי קבע, רוב הנשים הפסיקו את מלאכת האריגה ולא הורישו אותה
לבנותיהן.

יעל זכתה ללמוד את האריגה מהבדואיות הזקנות בנגב,

מלמדת ומפיצה את המלאכה ומתאימה אותה לימינו.

הקימה את הקולקטיב 'ע'זלה', שותפות נשים טוות ואורגות אשר מוכר חוטי צמר ואריגים בעבודות יד בארץ
ובעולם.

www.ghazalaweaving.com

ליטל מאור כהן-רז

נופי ילדות קלועים

הקליעה נכנסה לסטודיו בשנים האחרונות והפכה למלאכה אהובה ומיוחדת בעבורי.

הקליעה משלבת חדש וישן, ריחות של אדמה ופריחה.

מרבה לשלב בסנסני התמר חומרי קליעה מנוף ילדותי, הרי יהודה – משם מלקטת אשחרים,
זיתים, אלה, שזיף וזמורות של גפן.

את חרוזי הזכוכית המשולבים בסלים, אני יוצרת בהשראת צבעי הפריחה בעונות השונות.

ליטל מאור כהן-רז אמנית קרמיקה וזכוכית.

מוחמד זייתון

סלים ומגשים מקש חיטה

סלים ומגשים אותנטיים בקליעת קש חיטה.

במורשת הפלסטינית הגישו אוכל במגשים וסלים

והשתמשו בהם גם ליופי.

מוחמד זייתון אמן וחוקר מלאכות מסורתיות מהמורשת הפלסטינית.

אני מתמחה בקליעת קש חיטה המשחזרת את הקליעה המסורתית.

מגדל בעצמי את החיטה לעבודות.

מיטל סיון שני

אורגת נדוניה

פרשנות אישית על טקסטיל של פעם, מלאכות עתיקות, חיבורים, טלאים וירידה לפרטים.

מחוזה לטקסטילים של משכית ויצירה ארץ ישראלית.

אריגה חדשה על נולי מסגרת ישנים המשמשים כמסגרת לעבודה,

היוצרת קונטרסט והתבוננות עכשווית על מלאכה עתיקה.

החומרים טבעיים, פשתן, צמר, וכותנה בשילובים שונים.

מיטל סיון-שני, מעצבת טקסטיל, אספנית ואוצרת של פריטי וינטג' מקוריים, מעצבת ויוצרת של פריטי עיצוב לבית מחומרי גלם ישנים ומעניקה ייעוץ וליווי להלבשת חללים בניחוח וינטג' ללקוחות שמבינים את הערך המוסף של פריטים "מפעם".

טלאים	3250 ₪
דו קיום	3,500 ₪
לבבית	3,500 ₪
תחרה	3250 ₪
מסע	3500 ₪

מרגלית בסן

ציור בחוט ריקמה

משי וכותנה על בד פשתן.

השימוש בחוטי הרקמה והתכים דומה למשיכת מכחול שיוצר תנועות צבע ועומק.

מרגלית בסן, אמנית. ציירת, יוצרת בזכוכית ובעיקר רוקמת.

משה בן דוד

עבודות צורפות תימנית מסורתית, לצד עבודות צורפות משכית.

משה הוא פורץ דרך שידע לשלב אמנויות וחומרים מתרבויות אחרות וליצוק אותן אל תוך העבודות התימניות האותנטיות שלו.

כך יצר, כשטדי קולק (ראש עיריית ירושלים דאז) הביא זכוכיות רומיות למשכית, סדרת התכשיטים ייחודית ומעניינת. שימש מנהל מחלקת הצורפות של משכית המיתולוגית.

מבחינתו חשובה תחושת השליחות והתרומה לשימור התרבות התימנית ומורשת העדה, לגאווה על השורשים ולזכרון של מה שהיה.

נאורה ורשבסקי

בד 'ערבה'

בד ערבה הוא אחד ממגוון הבדים שנארגו ידנית על ידי אורגי משכית שהיו פזורים ברחבי הארץ. כל אורג בביתו עם הנול שלו. כל אורג ואורגת והידע המקצועי שלו. מי שהאריגה היא מסורת מקצועית של דורות במשפחתו, מי שרכש את הידע בבתי ספר או בקורסים מקצועיים.

בד 'ערבה' אחד מדגמי האריגים של משכית האהובים על רות ז"ל.

בד כותנה שראשיתו 150 מטר בצבעי שחור לבן, שנארג בידי האורג מוחי אדין בנול המסורתי שלו בעיר לוד, והמשכו כ 20,000 מטר בהרכבי צבעים רבים שנארגו בנולים תעשייתיים.

נאורה ורשבסקי אורגת-מעצבת טקסטיל, בוגרת בצלאל.

מעצבת האריגים ומנהלת הייצור של מח' האריגה של משכית.

חברה אישית קרובה של רות דיין.

ניהאד דביט

ענף עץ זית

ענף הזית הוא סמל של אחווה ושלווה,

הדבר החשוב ביותר שרות חפצה בו והאמינה ביכולת לחיות יחד.

ניהאד דביט, אמן יוצר ופסל. בן למשפחה ערבית-נוצרית מסועפת, בעלת שורשים ביפו וברמלה. למד והתחנך בין השאר בבית הספר התיכון לאמנויות תלמה ילין בגבעתיים. זכה למלגת לימודים בבית הספר הגבוה לאמנויות בסופיה, בולגריה, שם רכש את ההכשרה האקדמית כפסל.

אחד מתווי ההיכר המובהקים המאפיינים את עבודתו הם פסלי עצי הזית שהוא יוצר. עצי הזית הם נושא קרוב ללבו של דביט, כסמל מובהק בן אלפי שנים לנוף הים-תיכוני שבתוכו צמח, וכסמל לשלווה במזרח התיכון ובעולם. יצר מאות רבות של עצים, כל אחד מהם ייחודי ושונה. העצים עשויים חוטי ברזל ונחושת, בגדלים שונים - מגודל טבעי ועד לעצים זעירים. הגדולים שבהם מוצבים כפסלי חוצות.

נלי כהניא הרמן

ארץ זבת חלב ודבש

1 תפילת הדרך

דוגמאות עבודות קרמיקה בצלאל שהעתקתי ובצעתי בטכניקת פסיפס

בסטודיו של הגר חפץ.

יוצרת בפסיפס, לרוב בסגנון עתיק.

נעמי דגן

אריגה חופשית

כילדה הראש והלב נפתחו ליופי, לחיבור לטבע.

למדתי להתבונן ולראות בדרך חדשה ומסקרנת.

אריגה חופשית היא כלי ביטוי אישי כמו עפרון של הצייר.

המיוחד באריגה חופשית הוא החיפוש העצמי וצורת ביטוי ליצירתיות אישית

ללא מגבלות צבע או צורה. מותר להיות נועזים, לחשוב מחוץ לקופסה, הכל אפשרי.

אריגה חופשית היא אריגה אישית ופיתוח יצירתיות אישית. לכן גם המושג טעות אינו נכלל בה.

עבורי גילוי עולם האריגה הינו ריקוד וגילוי אינסופי.

סמר עסאף

ALL OVER EMBROIDERED JACKET

הזקט - נגזר, נרקם ידנית ולאחר נתפר.

הרקמה, עבודת יד עמלנית בחוטים משנים צבע (Dégradé) ובמידרג גדלים וצפיפויות שונה.

הפאטרן של הזקט נמצא בפיסת בד בגודל של כ 15 על 15 בין שאריות הבדים במתפרה של

סומייה, האשה שלוותה אותי ברקמות ובתפירת הפריטים, בכפר בית-עור ליד רמאללה.

הצורה מדמה שעון, לכן הרקמה נקראת عرق الساعات (צורת שעון).

כל צבע מהצבעים בזקט מתחיל בגוונים בהירים ועובר לכהים.

כל קבוצת נשים רוקמות קיבלה את החופש לשנות ולשלב את הצבעים והסקיילים כראות עיניה.

הפריט הינו חלק מקולקצית הבכורה של המעצבת שעוצבה ונמכרה ברשת סטורי.

סמר עסאף מעצבת אופנה בוגרת ויצ"ו חיפה.

משלבת בעיצוביה רקמות ועבודות מסורתיות מהשורשים הפלסטינים שלה בצורה מאופקת ומרומזת.

ענת אור מגל

'ג'סר דרימינג'

"ג'סר דרימינג הוא פרויקט אמנותי-חברתי, שבא להאיר את נשות ג'סר, ואת החלומות שלהן. מאפשר מפגש עם הצד הלא מוכר בחייהן של הנשים, עם הקונפליקטים והמציאות עימה הן מתמודדות ועם החלומות שלהן. חלומות שהן מנסות להגשים באמצעות פרנסה ממלאכות יד שלמדו בעת הזו, לא כמסורת, כמו ריקמה.

העבודה בכפר נעשתה בשיתוף פעולה עם מיכל שדה גולדווסר. יזמת חברתית ומנהלת תוכנית תעסוקתית- כלכלית במסגרת לפיתוח קידום כלכלי בג'סר א זרקא.

לכל עבודה יש סיפור. לכל עבודה מצורף תרגום של ראיון אישי בעברית ובערבית, טקסט על נייר קשיח.

ענת אור מגל, אמנית רב-תחומית המשלבת ציור, רישום ורשמים בפרויקטים חברתיים שיוזמת בארץ ובחו"ל. לצד ציור פיגורטיבי של סצנות מחיי היומיום, ורישומים מהירים מלאי צבע מנסיעות בעולם. מרצה בפרומים שונים בארץ ובעולם, מציגה בתערוכות יחיד וקבוצתיות. מחברת ומאיירת הספר 'לבד ביפן', חתירה לתנועת השבירה', מסה אישית בשילוב רישומים.

כל עבודה 4200 ₪

עפרה גבר קוץ

תלמים

העבודה מורכבת מעשרה אריחים המדמים נוף חקלאי ארץ ישראלי של שדות חרושים, שדות עמק זרעאל.

התחלת העבודה על האובניים בצורת גלילים, חיתוך ומתיחת החומר לקבלת מרקם סדוק ומבוקע. פריסה לאריח בדומה לתמונה פנורמית.

₪ 5,000

נוף טרסות

קערת הטרסות מחזירה אותנו אחורה בזמן, העבודה מתחילה בסיפור המסגרת, בצורה החיצונית ובתוכה שכבה אחר שכבה מהחוץ פנימה.

לחיצה לתבנית ועבודת יד.

3,500 ש"ח

רבדים של נוסטלגיה

עבודה זו עוסקת בחיפוש אחר האיוון בין הצורך בשליטה ובמסגרת לבין החופש המוצא את ביטויו במרקמים חומריים.

עבודת אבניים בשילוב עבודת יד.

₪ 2,200.

חומר צבעוני גס לטמפרטורה גבוהה 1200°, גלזורות מבעבעות, וולקניות ונסדקות. עיטורים עם לסטר זהב.

עפרה קוץ – אמנית יוצרת בחומר, חיה ויוצרת בסטודיו בכפר סבא.

בשנים האחרונות אני חוקרת יצירת משמעות בעבודות הפיסוליות שלי, דרך שילוב בין זיגוגים מתכוצים ומבעבעים, חומרים חשופים, טקסטואליים ומחוספסים ובין חומרים עדינים ויוקרתיים דוגמת פורצלן ולאסטר זהב. המפגש הזה יוצר לכאורה חיבורים בלתי אפשריים, אך נוצרת פה שפה חומרית חדשה שמייצגת את השפה שלי.

אני עוסקת במקומיות המתהווה מחיבורם של ניגודים, מחפשת אחר שיווי משקל בין צורה לחומר, בין סדר לחוסר סדר ובין תכנון למקרייות.

ציפ דגן

מחכים למשיח וניחוח הרימון

עבודות רקמה יצירתית, משולבות בצבע וחוטים מדגישות שורשים יהודיים ואהבה לטבע.

ילידת ירושלים, בילדותה ינקה מבית סבא שהיה סופר סת"מ, חיה בקבוץ מגיל צעיר. למדה ציור במכון לאמנות פלסטית בבת ים. כשכל העולם תוקפני וסוער, והאמנות משתרעת על שטחים רחבים של צבע, נופים וטכניקות מתוחכמות, אני 'מתבצרת' בביתי בקבוץ. 'פלנטה אחרת' עם המון שקט. יתכן שהמחטים בהן אני עובדת עונות במידה מסוימת על הדוקר או על הפציעה החברתית העולמית. מולדתי ועיר הולדתי ירושלים, הן בלתי נדלות ומהן אני שואבת עוד ועוד. בעבודה איטית ומתמשכת צועדת אנכי קדימה כשתרמילי עמוס בסיפורי אמי וסבתי הנרקמים. השתתפה בתערוכות יחיד וקבוצתיות בארץ ובעולם.

קלאודיה מנוקיאן

רוחות מדבר

האווירה המיוחדת של זמן הרוחות הנושבות במדבר, תנועות החול, הטקסטורות הנוצרות על הדיונות, האווירה. מעיל צמר מרינו מלוכד בעבודת יד בשילוב סיבי משי, סיבי סויה, סיבי כותנה גולמית, בדי גזה כותנה ובדי משי. קלאודיה מנוקיאן אומנית לבד. יוצרת בשילוב של טכניקות מסורתיות ומתקדמות טקסטילים יחודיים. מחיר 28,000 ש"ח

רות שומרני

הנסיכה

כד קרמיקה שחור וצווארון מנייר קומו בעבודת יד הכד מכיל בתוכו את האהבה שלי לרות שדיין הייתה אוזן קשבת לכולם, ובפרט לאמנים ולאמנים. המלמלה כמו ההילה שהאירה את רות אלגנטי מפעל חייה החייה מלאכות מכל תפוצות העולם.

עבודת אדמה

רגבי אדמה שפוגשים את קרני השמש הם ההשראה לכד החמר.

רות שומרונה אמנית קרמיקה ותיקה, עוסקת גם בחומרים טקסטיל, מתכת, נייר. האומנות שלי היא גם המרד שלי. תמיד הייתי עסוקה במיכלים. המיכל הוא האני שבתוכו ומה אני רוצה להגיד לחלל שמסביבי. כל אלמנט שאני יוצרת נבנה מבפנים החוצה.

רחל נמש

'רות'

רוקמת חייה.

שמן על קנווס, 110X140.

רחל נמש חיה ויוצרת בתמרת שבעמק זרעאל.

רינה פלג

כדים קלועים

כדי הקליעה בחומר נוצרים בעבודה עמלנית של קרמיקה, בתהליך סיזיפי של הוספה של חלקים וחיבורם ליצירת השלם.

הטכניקה, חלקה הגדול שאול מטכניקות אריגה וקליעה, נוצרה בפיתוח עצמי המתקשר לילדות בקבוץ, לטבע, לאדמה, לחומר.

רינה, קרמיקאית ותיקה, בוגרת בצלאל ואוניברסיטת אלפרד בניו יורק, שבה לארץ לאחר שהות ארוכה בניו יורק וקבלה מקום ליצור בו סטודיו בגלריה באום אל פאחם, שם היא גם יוצרת וגם מלמדת את נשות האיזור עבודה בחומר.

רינת גוטליב יפרח

'זכרונות מנהלל'

ריקמת מחווה לאהבתה של רות למלאכת החליבה ולפועלה בשימור מלאכות מסורתיות. רישום בחוט תפירה וריקמה בחוט ריקמה על מצע של תיונים משומשים.

רינת עוסקת רוב חייה באמנות, בעיקר בציור. רקמה עבורה הוא סוג של רישום בחוט. המצעים לעבודתה הם נייר וחומרים ממוחזרים והנושאים קשורים בנוף ילדותה ובטבע.

שיינה בוצר

מפגשי קצה

בכל מרחבי ההשקה

אנו חווים חיבור.

אבל

האם יש גבול לחיבור?

מה מתרחש בקצוות?

בין אדמה לשמים,

בין תחיה למוות

שיינה בוצר, אישה, אמא, רעיה, קרמיקאית יוצרת בחומר ומנחת מודעות לפוריות.

שרון שלו

תכשיטים

צורפת, יוצרת תכשיטים.

בתקופת נעוריי רקמתי ומאוד אהבתי תכשיטים והחלטתי ללמוד צורפות.

למדתי צורפות מצורף תימני שעבד בדרך הצורפות המסורתית של יהודי תימן והסכים ללמד

אותי.

והשלמתי לימודים בבית הספר לצורפות אומנית.

אני עובדת עם חומרים מגוונים, כסף, זהב, גולדפילד, פליז, אבנים, מטבעות בדים, רקמות, עץ ועוד.

בעלת חנות בשוק הפשפשים ביפו. פנחס בן יאחר 9.

טלפון 0523532675

שרי ניר

אמנית רב תחומית, יוצרת עבודות סרוגות

בשילוב חומרי גלם ממוחזרים.

תמר דגני

אדמה

התבוננות על האדמה מנקודת המבט של מעוף הציפור חושפת בפנינו מרבדים העשויים צורות

שמייצר האדם בטבע - שורות משורטטות של אדמה חרושה, עצים מסודרים בטורים ועמודות,

משטחי מרקמים מאורגנים זה לצד זה ושבילים צרים המפרידים ביניהם.

הבסיס הרעיוני לעבודה זו הוא המקום שבו האדם והטבע נפגשים ויוצרים דבר חדש - אלמנט טבעי שמסודר בצורה שאינה טבעית. הניסיון ההולך וגדל של האדם לתרבת את הפראי אשר עדיין לא נתון לשליטה אנושית מלאה.

בעבודה ידנית, איטית ועמלנית אני אורגת שטיחים בנול אריגה, תוך שימוש בברזלים חלודים אותם אני מטמיעה בתוך מבנה האריג. אני מתערבת במקום שאמור להיות טבעי, ובוחנת את החלודה כצבען, בעזרתה אני "מכתימה" את פני השטיח באופן מבוקר ומשווה לו דיגום ייחודי, חד פעמי, שהוא בין המתוכנן לאקראי.

כך, כתוצאה מפעולה הכרוכה ב"זריעה", ציפייה והמתנה, אני יוצרת שטיחים, אשר בדומה לנוף חקלאי, הם בעלי מראה לכאורה אורגני, אך בפועל נוצרו בתהליך עמלני, מלאכותי ורב מאמץ.

מעצבת טקסטיל בוגרת המחלקה לעיצוב טקסטיל בשנקר, מתמחה בתחום האריגה, ובעלת סטודיו לטקסטיל שימושי למרחב הביתי.

עבודותיה לרוב מונעות מחומריות, בפרט חומריות לא קונבנציונלית, ומתאפיינות במתודות ייצור ידניות ועמלניות.

Akal by Michal Mangisto

מעצבת האופנה מיכל מנגיסטו הקימה את AKAL בפירושו מאמהרית נשמה בגופי. מותג האופנה מציג גישה מעודכנת ואיכותית לצד שימור אסתטיקה ומיומנות רקמה ידנית אתיופית-מסורתית.

המותג מעסיק נשים רוקמות, חלקן מהעדה האתיופית,

משמר ומשחזר את עבודות המלאכה שנעשו ע"י הנשים באתיופיה.

[/https://www.akalonline.com](https://www.akalonline.com)

Ajram

עג'ראם הוא מיים נשים בדואיות בנגב המקדם באופן אקטיבי את העצמתן הכלכלית והאישית על ידי יצירה ומכירה של מוצרים מקוריים.

הנשים, מהכפר רחמה, תופרות ורוקמות בעצמן ותוך כדי עשייה רוכשות סט מיומנויות בעלות ערך רב, דימוי עצמי משופר ומשאבים ליצירת הזדמנויות לנשים נוספות בקהילה.

המוצרים בעבודת יד, העיצובים מבוססים על דוגמאות ריקמה בדואיות מסורתית שנהגו הנשים הבדואיות בעבר לרקום על שמלותיהן. מלאכה זו היתה עבורן הזדמנות לביטוי עצמי ויצירה מעבר למשימות היומיומיות.

אלו היוו השראה ליצירות הצעירות של עג'ראם לתת ביטוי ליצירתן וליצור מוצרים שמשמרים את המסורת ויחד עם זאת משלבים אלמנטים וצבעים מודרניים מחייהן היום.

Lueba Heelwa

פרויקט **לועבה חילוה** הינו פרויקט העצמה נשית המתקיים בח'אן אל'אחמאר ושותפות לו נשים ונערות בנות שבט הג'האלין. מסגרת יצירתית שמטרתה להקנות לנשים השותפות מקור הכנסה, תמיכה רגשית ותחושה של הערכה עצמית תוך עשייה יצירתית ומהנה. הפרויקט הוקם על ידי יעל מואב וענת שראל אשר חברו אל האמנית גליה חי.

במסגרת הפרויקט יוצרות נשות הכפר השותפות בובות בדואיות לבושות שמלות רקומות. ההכנסות מהמכירות מגיעות לידי היצרות.

עבודת הרקמה המסורתית שקמה לחיים בכפר הודות לפרויקט תואמת לחזונה של רות דיין שעסקה בשימור מלאכת היד ושימוש בה כמקור לפרנסה ולגאווה.

[/https://www.instagram.com/luebaheelwa](https://www.instagram.com/luebaheelwa)

בובה 70 ש"ח

מחזיק מפתחות 35 ש"ח

Sawa

פרויקט סווא Sawa בג'אסר א-זרקא

הוקם על ידי שתי נשים בוגרות תוכנית מנדל למנהיגות אזוירית, מיכל שדה גולדווסר וסיליה ג'ואברי.

סווא Sawa שמשמעותו ביחד, הינו מיזם הכשרות תעסוקתיות לנשות המקום.

לטובת המיזם גייסו השתיים את מכללת שנקר ואת מעצבת המוצר קים מוניז-סלזר שהנחתה את הנשים בתהליך העבודה.

במסגרת המיזם מייצרות נשות ג'סר סדרת תיקים למחשבים ניידים, משולבים באלמנטים של רקמה מסורתית.

<https://www.facebook.com/Sawa-%D7%A1%D7%95%D7%95%D7%90-%D8%B3%D9%88%D8%A7-/108500085022593>

תיק 100-120 ש"ח

Stitch.it.on

Free Spirit

'הלל' לפועלה של רות ופועלן של נשים אמיצות כדוגמתה, בעלות חזון וכושר עשייה. נשים בעלות רוח חופשייה, יזמיות, שבוראות מציאות חדשה. ובהקשר של רות, כבוד לאישה שיצרה פרנסה עבור משפחות עולים רבות, על ידי שילובן של מלאכות היד והמסורות שהביאו עימן מארצות המוצא בעיצוב וביצירה החדשה שקמה בישראל.

500 ש"ח

Stitch.it.on

ואולי...

ואולי... עם שלוש נקודות לסמן שקיים מרחב של אפשרויות שטרם גילינו. ובהקשר לרות "ואולי" הוא שמו של הספר שנכתב על סיפורה של רות דיין בשיתוף עם הלנה דרמן (הוצאה לאור 1973). ספר על אהבה בין גבר לאישה, בין אדם לאדמה, בין אדם לרעיון ולמדינה.

120 ש"ח

Stitch.it.on

בעל המלאכה הוא בעל הדעה !

טוויסט על המשפט "בעל המאה הוא בעל הדעה", משפט שמשמעותו היא שמי שמחזיק בממון, הוא זה שמקבל את השליטה. ובהקשר של רות – "מי שמחזיק במלאכה, הוא שמחזיק בעצמאותו".

Stitch.it.on

אני בעד שמלות

נאמר על רות ש"היא הגברת הראשונה של האופנה הישראלית". בהספד שנשא לה נשיא המדינה ראובן רובי ריבלין נאמר: "אישה שידעה מהו טוב טעם והיטיבה לנסח אותו בגזרות ובבדים. יצירתה מחוברת לזמן ולמקום המיוחד הזה שכולנו אוהבים עד עומק הלב". באחד הראיונות עימה, הצהירה רות שלאורך שנים ארוכות היא לבשה אך ורק שמלות ולא היה אפילו לא זוג מכנסיים אחד באמתחתה.

Stitch.it.on

אשת חיל

"אשת חיל מי ימצא" משלי ל"א

רקע היסטורי : בשנות החמישים, רות הבחינה במיומנות העולים החדשים בתחומי מלאכת היד וביצירותיהן והחליטה לנסות להפוך את העיסוק למקור פרנסה. בכך ביצעה תפנית מהכוונה הרשמית של המדינה שניסתה לחנך את העולים לעיסוק בחקלאות. פרויקט איתור בעלי המלאכה, הדרכתם ושיווק ראשוני של יצירותיהם נקרא פרויקט 'אשת חיל'. ובנימה אישית : לא הכרתי את רות דיין באופן אישי אבל התרשמתי שמדובר באשת חיל. אישיות אופטימית, פורצת דרך, אמא לביאה לילדיה. אישה משכמה ומעלה.

Stitch.it.on

עם ישראל חי ורוקם

ההשראה: 'עם ישראל חי וקיים'.

היום ובעבר אנחנו עוברים תקופות קשות, בין אם ברמה הלאומית, האישית או כל רמה אחרת. אל מול הקושי, תמיד היתה ותהייה אנרגיה חזקה של המשכיות ויצירה.

Stitch.it.on

עבודת רקמה על תיק בד שחור

עבודת רקמה על תיק בד שחור של משכית החדשה.

כהוקרה לרות ולממשיכות דרכה, נשים יוצרות, מחדשות, מחוללות, עושות ויולדות יש מאין.

ה'ריקמה-פיטי' ריקמת גרפיטי, טקסטים רקומים שאני מפזרת על קירות העיר, בקעה אחרי חודשים ארוכים של עבודה מהבית עם תחושה של חנק-קורונה.

אני אוהבת טקסטים, קראפט ואומנות רחוב, התחלתי לכתוב את מחשבותיי בריקמה וגיליתי את כוחה התרפויטי של היצירה. כשאני רוקמת אני מרגישה שהראש שלי מתנקה מרעשים ואני כולי בחוויה של הרגע הזה. תהליך העבודה קושר אותי אל החוט, אל המחט, אל הבד. אני אוהבת את המגע. אוהבת את השונות בין צדה הקדמי לאחורי של כל ריקמת-בד. ואז אני יוצאת לטיול בעיר עם כמה מהריקמות. אלה שרגשית אני כבר יכולה לשחרר. אם אני רואה פינה מתאימה ברחוב, אני נעצרת לתלות. נהנית מהאפשרות ליצור דיאלוג עם העולם שמעבר ומתרגשת מהחופש שהאנונימיות מאפשרת לי.

